देवीप्रभावात् सिंधौ मद्विश्रांतिनिमित्तं गिरिदर्शनहेतुनातिप्रभाववतीं तां नदहति इत्याह ॥ पुनश्चेति ॥२७॥ विनिर्दहेत् ॥ दाहविषयवाक्यप्रयोगेणेतिशेषः ॥ २८ ॥ तथाचिंतयन् ॥ चारणानां वाक्यं शुश्रावेतियोजना ॥ २९ ॥ दुर्विगाहं केनाप्यसह्यमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विस्मयआश्चर्यं अद्भुतः अभूतपूर्वः ॥ ३२ ॥ तत्कालसंभ

पुनश्चाचिंतयत्तत्रहनूमान्विस्मितस्तदा ॥ हिरण्यनाभस्यगिरेर्जलमध्येप्रदर्शनं ॥२७॥ तपसासत्यवाक्येनअनन्यत्वाच्चभर्तरि ॥ असौविनिर्दहेदग्निंनतामग्निःप्रधक्ष्यति ॥२८॥ सतथाचिंतयंस्तत्रदेव्याधर्मपरिग्रहं ॥ शुश्रावहनुमांस्तत्रचारणानांमहात्मनां ॥ २९ ॥ अहोखलुकृतंकर्मदुर्विगाहंहनूमता ॥ अग्निंविसृजतातीक्ष्णंभीमंराक्षससंघनि ॥ ३० ॥ प्रपलायितरक्षःस्त्रीबालवृद्धसमाकुला ॥ जनकोलाहलाध्माताक्रंदतीवाद्रिकंदरैः ॥३१॥ दग्धेयंनगरीलंकासाट्टप्राकारतोरणा ॥ जानकीनचदग्धेतिविस्मयोद्भुतएवनः ॥३२॥ इतिशुश्रावहनुमान्वाचंतामृतोपमां ॥ बभूवचास्यमनसोहर्षस्तत्कालसंभवः ॥ ३३ ॥ सनिमित्तैश्चदृष्टार्थैःकारणैश्चमहागुणैः ॥ ऋषिवाक्यैश्चहनुमानभवत्प्रीतमानसः ॥ ३४ ॥ ततःकपिःप्राप्तमनोरथार्थस्तामक्षतांराजसुतांविदित्वा ॥ प्रत्यक्षतस्तांपुनरेवदृष्ट्वाप्रतिप्रयाणायमतिंचकार ॥ ३५ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रा० वा० सुं० पंचपंचाशःसर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततस्तुशिंशुपामूलेजानकींपर्यवस्थितां ॥ अभिवाद्याब्रवीद्दिष्ट्यापश्यामित्वामिहाक्षतां ॥ १ ॥ ततस्तंप्रस्थितंसीतावीक्ष्यमाणापुनःपुनः ॥ भर्तुःस्नेहान्वितावाक्यंहनूमंतमभाषत ॥ २ ॥ यदित्वंमन्यसेतातवसैकाहमिहानघ ॥ क्वचित्सुसंवृतेदेशेविश्रांतःश्वोगमिष्यसि ॥ ३ ॥

वः तत्कालजात

चारणवाक्यजः ॥ ३३ ॥ दृष्टार्थैर्दृष्टप्रत्ययैर्निमित्तैर्दक्षिणाक्षिस्पंदनादिभिः कारणैः सीतारामप्रभावपातिव्रत्यादिरूपैर्ऋषिवाक्यैश्चारणवाक्यैः ॥ ३४ ॥ विदित्वा चारणादिवाक्यैः पुनरेव पुनरपि प्रत्यक्षतोदृष्ट्वा प्रतिप्रयाणाय किष्किंधांप्रति गंतुं मतिं चकार ॥ ३५ ॥ ममभानः ॥ इतिरामाभिरामे० वा० सुं० पंचपंचाशःसर्गः ॥ ५५ ॥ इतआरभ्य पुनर्मध्येनसागरमित्यंताश्चतुर्विंशतिश्लोकाः प्राग्व्याख्यातप्रायाएव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥